

«Drittpakke» fra Strålevernet?

19/01/2021 EINAR FLYDAL ENDRE

Den 16.1. hadde DN et pussig oppslag over to sider. Det gjaldt at advokat Hugo P. Matre, som aksjonen *Vi tar AMS-målerne for retten!* har engasjert, hadde sendt et kritisk brev til DSA – Direktoratet for strålevern og atomsikkerhet – uten å oppgi hvem som var oppdragsgiver.

Uten tips fra DSA ville en slik sak aldri nådd spaltene i noen avis. Var det et forsøk på å ta mannen i stedet for ballen – altså å sende en «drittpakke»?

Advokat Matres brev kan du lese [HER](#). Det kritiserte [to brosjyrer](#) fra DSA, NKOM og Arbeidstilsynet som slår fast at mikrobølgestråling svakere enn DSAs anbefalte grenseverdier ikke innebærer helsefare.

Et så bastant utsagn finnes det ikke dekning for, og innebærer informasjonssvikt og kan gjøre etaten ansvarlig, var hans budskap. Tidligere hadde f. eks. HMS-konsulent Bård-Rune Martinsen konstatert det samme i sin artikkel i 5G-boka (Flydal & Nordhagen (red.) 2019), og jeg hadde påvist det samme i en lang analyse av påstandene i brosjyrene i en [bloggpost 24.07.2020](#). Innholdet var slett ikke oppsiktsvekkende. Det oppsiktsvekkende var [DNs artikkel](#) (betalingsmur) og vinkling.

I dag har adv. Matre et tilsvarende i DN's papirutgave. Du kan lese det på nett [HER](#). Matre beskriver hvorfor saken etter hans mening er en ikke-sak.

Forøvrig fikk seksjonssjef Øvergaard, DSA, gitt uttrykk i oppslaget for at han anser påstander om at grenseverdiene ikke beskytter, som ubegrunnet og konspi-stoff. Det var vel rettet mot meg – den skumle, anonyme, konspi-opdragsgiveren.

Også ICNIRP-medlem Gunhild Oftedal fikk slippe til i DN-artikkelen med en kommentar. Hun kunne fortelle at når folk frykter ny teknologi, så skyldes det angst for det nye. Interessant å høre for en som alltid har vært opptatt av ny teknologi!

ICNIRP er den tyske stiftelsen som omsetter det amerikanske næringsdominerte IEEE sine tekniske standarder til retningslinjer for strålevern, som WHO deretter markedsfører ved hjelp av ICNIRP- og IEEE-folk (og noen fler) – for å beskrive det litt forenklet.

ICNIRPs retningslinjer baserer seg på oppvarmingsskader som eneste «godt nok» påviste skadeårsak. ICNIRP har nå lagt seg på psykologiseringslinjen for å forklare at noen får symptomer selv ved svakere eksponering, og da blir jo løsningen *kognitiv terapi*. (Se Ullevål universitetssykehus sitt orienteringsskriv til pasientene [HER](#).) Skjerming og bistand til fjerning av kilder kan man jo ikke tilby, selv om slike tiltak gir langt bedre og raskere virkning – for det ville jo være å innrømme at grenseverdiene er for romslige...

Gunhild Oftedal har i sin forskning ikke kunnet påvise helsevirkninger siden første rapport jeg husker fra henne. Det var kort etter at jeg i 1983 begynte å jobbe med «kontorautomasjon» i Teledirektoratet. Hun hadde da gjort sine første undersøkelser av GSM-mobilbruk og hodepine, og antok at det måtte være varmen fra batteriet som førte til at noen ble øre i hodet og varme i ørene. Siden har Oftedal heller ikke funnet noen virkninger av mikrobølgene, men hun er slett ikke kategorisk på at helsevirkninger ikke fins, bare at de ikke er tilstrekkelig «entydig påvist». Hun tenker i form av fysikkens beviskrav, noe som ikke passer til biologifagene, men passer ICNIRP godt.

Nå er Oftedal med på å hasteutarbeide den WHO-monografien om helsevirkninger fra stråling som måtte trekkes i forrige versjon på grunn av alle forskerprotestene mot konklusjonene. (Den er nevnt i den store 5G-boka (Flydal & Nordhagen (red.) 2019, side 388), og skulle vært ferdig for snart ti år siden.) Denne store utredningen har dessverre mange tegn på at den er rigget som et bestillingsverk for at det ICNIRP-

dominerte WHO-kontoret *The International EMF Project* skal kunne legitimere ICNIRPs nye retningslinjer fra mars 2020. For i de nye retningslinjene angis det slakkere grenseverdier som gir rom for 5Gs langt mer **strålingsintense teknologier**. Du finner mer omtale av monografiprojektet på **Microwave News**, og en gjennomgang av de nye retningslinjene i (Flydal, Nordhagen & Hjortland 2020).

Kanskje er både Øvergaard og Oftedal ikke presist sitert. For man skal ikke ta alt bokstavelig som står på trykk. Intervjuer kan bli både forkortet og fordreid når journalistene skal presse dem inn i spaltene. Men uansett ga det meg grunn for et tilsvarende svar. Også det står på trykk i dagens DN, og du finner det **HER**.

Det store spørsmålet jeg sitter igjen med, er følgende:

Hvorfor kom denne saken på trykk overhodet? Jeg vet ikke svaret, men jeg har vanskelig å forstå det på annen måte enn at noen har villet lage en sak ut av ingenting for å avspore fra hva det virkelig gjelder: at strålevernet svikter som vern mot mikrobølgenes helse- og miljøvirkninger og kommer med påstander som gir falsk trygghet. Da er det lurt å forsøke å angripe mannen – eller hans stedfortreder – i stedet for ballen.

Jeg føyer til for sikkerhets skyld at jeg slett ikke tror at journalister flest er til salg, men at de kan tipses til å gå ærend de ikke overskuer før lenge etterpå, det tror jeg på. Slikt kan jo skje med oss alle.

Forresten, **HER** finner du en 56-siders brosjyre (på engelsk) fra den sveitsiske statsforvaltningen om «Stråletåka i miljøet». Den gir en grundig og skikkelig framstilling, og er meget forsiktig og nøktern. Brosjyren er nesten overdrevent tilbakeholden med å trekke konklusjoner som ikke har svært solid forankring i det tradisjonelle fysikk-orienterte strålehygiene-faget, men har ingenting av den bastante friskmeldingen man finner i **de norske brosjyrene** som var hele DN-sakens utgangspunkt:

I den sveitsiske brosjyren presiserer det, ganske korrekt, at de samme symptomene som gjelder for mikrobølgesyke (som ofte kalles «el-overfølsomhet»), også godt kan ha andre årsaker. Fenomenet avvises slett ikke. Det anerkjennes.

Den sveitsiske brosjyren kom i 2005, året etter det ICNIRP-organiserte WHO-møtet i Praha, da man bestemte seg for at (NB! ut fra de fysikk-pregede beviskravene ICNIRP stiller) er helsevirkninger under grenseverdiene ikke «sikkert

nok påvist», og el-overfølsomhet har dermed ikke noe grunnlag som er «sikkert nok påvist». Derfor blir populæroversjonen at el-overfølsomhet «ikke kan skyldes stråling», slik det norske utvalget konkluderte i 2012 (FHI-rapport 2012:3), med en tynn utredning av Oftedal som grunnlag (se også Flydal og Nordhagen 2020).

Praha-møtet konkluderte også med at man derfor ikke skal tilby pasienter å måle eksponering, fjerne kilder eller skjerme mot eksponering – «for det kan jo få de innbilt syke til å tro at det ligger realiteter bak» (WHO 2004). Ved ikke å undersøke, slipper man å finne ut at svaret går imot gjeldende politikk...

Slik skapes det virkeligheter som i neste omgang forsvares med anklager om konspirasjonsteorier og dulgte hensikter mot dem som kommer med kritikk.

Einar Flydal, den 18. januar 2021

Referanser

Electrosmog in the environment, Swiss Agency for the Environment, Forests and Landscape SAEFL, 2005, <https://einarflydal.com/wp-content/uploads/2021/01/Electrosmog-SveitsMiljodept.pdf>

Flydal, E og Nordhagen, E: Knask eller knep? Om grenseverdier og forskning på el-overfølsomhet, notat, 16 sider, 4.6.2020. (Kan lastes ned [HER](#).)

Flydal, E og Nordhagen, E (red.): «5G og vår trådløse virkelighet – høyt spill med helse og miljø» (Z-forlag, 590 sider). Med bidrag fra: Martin L. Pall / SCENIHR, EU-kommisjonens vitenskapelige komité for tilsynekommende og nylig identifisert miljørelatert helserisiko, David Carpenter, Cindy Sage, Lennart Hardell, Bård-Rune Martinsen, Christian F. Jensen. (Mer omtale og for bestilling: [HER](#), direkte fra [Z-forlag](#), eller i bokhandel.)

Flydal, E og Nordhagen, E og Hjortland, O E: ICNIRPs nye retningslinjer for strålevern er basert på faglig uholdbar dokumentasjon, åpner for sterkere eksponering, svekker myndigheters og forbrukeres kontrollmuligheter, og legitimerer økt helse- og miljøskadelig infrastruktur, som fra 5G, notat, 43 sider, 21.05.2020. (Kan lastes ned [HER](#).)

FHI-rapport 2012:3: Alexander, Jan m.fl.: Svake høyfrekvente elektromagnetiske felt – en vurdering av helserisiko og forvaltningspraksis, FHI-rapport 2012:3, Folkehelseinstituttet, 2012, lastes ned fra <http://www.fhi.no/>

WORKING GROUP MEETING REPORT, WHO workshop on Electrical Hypersensitivity, Prague, Czech Republic, October 25-27, 2004, [WHO Praha 2004](#)
[IEI hypersens_wgrep_oct04](#)

Kategorier: [artikkel](#), [Vi tar AMS-målerne for retten!](#)

Stikkord: [Arbeidstilsynet](#), [brosjyrer](#), [DSA](#), [el-overfølsomhet](#), [emf](#), [helse](#), [mikrobølger](#), [NKOM](#), [strålevern](#), [stråling](#)